Lietas Nr. C32234715
Lietas arhīva Nr. C-2347-15/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015. gada 16. novembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Meldere,
ar tiesas sēžu sekretāri E.Ozoliņu,
atklātā tiesas sēdē Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6, izskatīja civillietu Nordea Bank AB prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu. Tiesa

konstatēja

2015. gada 26. martā Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā saņemts prasītāja Nordea Bank AB, kuras vārdā rīkojas Latvijā reģistrēta Nordea Bank AB Latvijas filiāle, prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. B/ par parāda piedziņu, kurā, pamatojoties uz Kredītiestāžu likuma 1. panta 5. punktu, Civillikuma 1652., 1717., 1720., 1765., 1934., 1943. un 1946. pantu, lūgts piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu 13 512,55 EUR apmērā, kas sastāv no pamatparāda 13 300,29 EUR, procentiem par aizdevuma lietošanu 112,00 EUR un līgumsoda 100,26 EUR, piedzīt tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 724,05 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR, noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos 6% procentus gadā no aizdevuma pamatsummas par laika periodu līdz tiesas sprieduma izpildes dienai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007. gada 16. augustā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts Aizdevuma (kredīta) līgums Nr. 2007/4013/HK (turpmāk arī – Aizdevuma līgums), ar kuru prasītājs izsniedza atbildētājam aizdevumu 17 000 EUR apmērā atbildētāja personīgo ieguldījumu nekustamajā īpašumā refinansēšanai (2014. gada 1. aprīlī notika uzņēmuma pāreja, kuras rezultātā Nordea Bank AB – Zviedrijā reģistrēts uzņēmums, kas ir Nordea Finland Plc mātes uzņēmums) pārņēma visas saistības, tiesības un pienākumus no Nordea Finland Plc attiecībā uz uzņēmuma darbību Latvijā), kā arī atbildētājs pieteicās uz Kredīta brīvdienām 2009. gada aprīlī, kā rezultātā aizdevums palielinājās par 42,93 EUR.

2009. gada 10. augustā noslēgts līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumam, ar kuru Aizdevuma līguma parāds 222,98 EUR kapitalizēts ar aizdevumu, kā rezultātā aizdevums pēc Aizdevuma līguma grozījumiem bija vienāds ar 15 799,22 EUR. Puses arī vienojās palielināt pievienoto likmi līdz 1,9% gadā, atlikt aizdevuma pamatsummas maksājumus līdz 2010. gada 14. februārim, kā arī izteikt Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunajā redakcijā. Komisijas maksa par Aizdevuma līguma grozījumiem 120 EUR kapitalizēta (apvienota) ar aizdevumu.

2010. gada 3. jūnijā noslēgts līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumam, ar kuru Aizdevuma līguma parāds 445,96 EUR kapitalizēts ar aizdevumu, kā rezultātā aizdevums pēc Aizdevuma līguma grozījumiem vienāds ar 16 005,44 EUR.

2011. gada 24. februārī noslēgts līgums par grozījumiem Aizdevuma līgumā, ar kuru Aizdevuma līguma parāds 275,83 EUR kapitalizēts ar aizdevumu, kā rezultātā aizdevums pēc Aizdevuma Līguma grozījumiem vienāds ar 15 996,88 EUR. Tāpat puses vienojās līdz 2011. gada 15. septembrim noteikt atmaksājamo aizdevuma daļu 30 EUR apmērā un izteikt Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunajā redakcijā.

2013. gada 7. februārī noslēgts līgums par grozījumiem Aizdevuma Līgumam, ar kuru Aizdevuma Līguma parāds 326,13 EUR un komisijas maksa 60 EUR kapitalizēta ar aizdevumu, kā rezultātā aizdevums pēc Aizdevuma Līguma grozījumiem vienāds ar 14 504,74 EUR. Tāpat puses vienojās palielināt pievienoto likmi līdz 2,2 % gadā un līdz 2013. gada 15. augustam noteikt atmaksājamo aizdevuma daļu 60 EUR apmērā, izteikt Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunajā redakcijā, kā arī noteikt, ka aizdevuma atmaksa notiek pēc anuitātes principa atbilstoši atmaksas grafikam.

2013. gada 21. martā noslēgts līgums par grozījumiem Aizdevuma Līgumam, ar kuru Aizdevuma līguma parāds 633,63 EUR kapitalizēts ar aizdevumu, kā rezultātā aizdevums pēc Aizdevuma līguma grozījumiem vienāds ar 13 836,38 EUR. Tāpat puses vienojās palielināt pievienoto likmi līdz 2,4 % gadā un līdz 2014. gada 15. jūlijam noteikt atmaksājamo aizdevuma daļu 60 EUR apmērā, izteikt Aizdevuma līguma Vispārīgos noteikumus jaunajā redakcijā, kā arī noteikt, ka aizdevuma atmaksa notiek pēc anuitātes principa atbilstoši atmaksas grafikam.

Norādīts, ka atbildētājam aizdevuma atmaksa bija jāveic katra mēneša 15. datumā, taču sākot ar 2014. gada 15. septembra atbildētājs sāka kavēt maksājumus. Uz 2015.gada 9. janvārī atbildētāja nokavētie maksājumi sastādīja 509,99 EUR, un kavējums bija ilgāk par 60 kalendārajām dienām. Prasītājs ar 2015. gada 9. janvāra vēstuli pieprasīja atbildētājam nekavējoties, bet ne vēlāk kā līdz 2015. gada 9. februārim veikt visu no Aizdevuma līguma izrietošo parādsaistību izpildi. Atbildētājs saistības noteiktajā termiņā nav nokārtojis, tādēļ prasītāja ieskatā, sākot ar 2015. gada 16. februāri, atbildētājam ir pienākums atmaksāt visu summu, taču līdz prasības pieteikuma sastādīšanai parāds nav samaksāts.

Norādīts, ka atbildētājam izsniegtā, bet neatmaksātā pamatsumma sastāda 13 300,29 EUR. Ņemot vērā to, ka sākot ar 2015. gada 16. februāri prasītājs realizē tai ar Aizdevuma līgumu piešķirtās tiesības pieprasīt visu neatmaksāto naudu, procentu maksājumi aprēķināti tikai līdz iepriekš minētajam datumam un sastāda 112,00 EUR. Arī līgumsods aprēķināts līdz 2015. gada 16. februārim un sastāda 100,26 EUR.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja prasījumi pret atbildētāju ir nodrošināti ar publisku hipotēku uz nekustamo īpašumu /adrese/ (kadastra Nr. /numurs A/), hipotēka nodibināta, pamatojoties uz 2007. gada 16. augustā starp prasītāju un atbildētāju noslēgto hipotēkas līgumu.

2015. gada 9. aprīlī atbildētājam uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikums rakstveida paskaidrojumu sniegšanai. Atbildētājs rakstveida paskaidrojumus vai iebildumus uz celto prasību nav sniedzis.

Uz tiesas sēdi 2015. gada 16. novembrī prasītāja pilnvarotais pārstāvis nav ieradies. 2015. gada 11. novembrī tiesā elektroniski kā dokuments ar elektronisko parakstu saņemts prasītāja iesniegums par lietas izskatīšanu bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes, norādot, ka prasība tiek uzturēta pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.

Tiesas sēdē atbildētājs nav ieradies tiesai nezināma iemesla dēļ, un tiesa atbildētāja neierašanos atzina par neattaisnotu.

Tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu, atzīst par iespējamu lietas izskatīšanu bez pušu piedalīšanās.
Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālos esošo rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Tiesa atzīst, ka apstākļos, kad atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot iemeslus, un nav konstatēti Civilprocesa likuma 208.[1] panta trešajā daļā norādītie apstākļi, kuriem pastāvot aizmuguriska sprieduma taisīšana nav pieļaujama, ir pamats taisīt aizmugurisku spriedumu lietā. Tiesa prasītāja paskaidrojumus prasības pieteikumā un lietā esošos materiālus atzīst par pietiekamiem strīda izšķiršanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96. panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 10. panta pirmo daļu puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā.

No lietas materiālos esošā 2015. gada 23. marta Apstiprinājuma par tiesību un saistību nodošanu, izraksta no tā pielikuma un Finanšu un kapitāla tirgus komisijas padomes 2014. gada 12. marta lēmuma Nr. 45 (prot. Nr. 9 10.p.) redzams, ka Nordea Bank Finland Plc, kas rīkojas ar Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāles palīdzību, prasījumu tiesības pret atbildētāju pēc Aizdevuma līguma nodotas Nordea Bank AB, kas rīkojas ar Nordea Bank AB Latvijas filiāles palīdzību.

Civillikuma 1587. pants nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Atbilstoši Civillikuma 1934. pantam, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojumu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās. Aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis (Civillikuma 1943.pants).

Civillikuma 1943. pantā noteikts, ka aizņēmējam jāatdot tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikuma 1590. pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesības par līguma izpildīšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2007. gada 16. augustā starp Nordea Bank Finland Plc, kuras vārdā Latvijas Republikā darbojas Nordea Bank Finland Pls Latvijas filiāle, kā aizdevēju, un atbildētāju kā aizņēmēju noslēgts Aizdevuma (Kredīta) līgums Nr. 2007/4013/HK par aizdevuma 17 00 EUR piešķiršanu aizņēmēja personīgo ieguldījumu nekustamā īpašuma refinansēšanai. Pēdējā atmaksas diena noteikta 2022. gada 15. augustā, un atmaksa pielīgta atbilstoši atmaksas grafikam.

2009. gada 10. augustā, 2010. gada 3. jūnijā, 2011. gada 24. februārī, 2013. gada 7. februārī un 2013. gada 21. martā līdzējas puses noslēdza grozījumus Aizdevuma (Kredīta) līgumam Nr. 2007/4013/HK, kā rezultātā aizdevuma kopējā summa pēc aizdevuma vairākkārtējas kapitalizācijas sastāda 19 127,46 EUR, no kuras atbilstoši parāda aprēķinam atbildētājs nav atmaksājis 13 300,29 EUR.

Aizdevuma 17 000 EUR apmērā izsniegšanas faktu apliecina atbildētāja bankas konta Nr. /konta numurs/ izdruka par periodu no 2007. gada 15. augusta līdz 2007. gada 31. augustam un pušu starpā noslēgtais līgums ar grozījumiem un pušu paraksti uz tiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1946. pantu procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti, vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Prasītājs par aizdevuma lietošanu laika periodā no 2014. gada 21. oktobra līdz 2015. gada 16. februārim aprēķināja procentus 112 EUR apmērā.

Saskaņā ar Aizdevuma Līguma Vispārīgo noteikumu 3.1. punktu atbildētājam bija pienākums maksāt procentus par aizdevuma lietošanu, kas aprēķināti atbilstoši Aizdevuma līguma un tā grozījumu nosacījumiem.

Ņemot vērā minēto un lietā iesniegto izvērsto atbildētāja parādsaistību aprēķinu, tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams neatmaksātais pamatparāds 13 300,29 EUR un par aizdevuma lietošanu aprēķinātie procenti 112 EUR par laiku no 2014. gada 21. oktobra līdz 2015. gada 16. februārim.

Saskaņā ar Civillikuma 1589. pantu vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Atbilstoši Aizdevuma (Kredīta) līguma vispārīgo Noteikumu 7.2.1. punktam prasītājs ir tiesīgs pieprasīt visu no Aizdevuma Līguma izrietošo parādsaistību nekavējošu atmaksu gadījumā, ja saskaņā ar Aizdevuma līgumu ir iestājies kāds no saistību neizpildes gadījumiem.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārīgo noteikumu 7.1.1. punktu saistību neizpildes gadījums ir, ja atbildētājs nav savlaicīgi nomaksājis kādu summu saskaņā ar kādu no Aizdevuma līguma noteikumiem ilgāk par 60 kalendārajām dienām.

No lietas materiāliem redzams, ka 2015. gada 9. janvārī prasītājs nosūtīja atbildētājam paziņojumu Nr. IZ/242/2015 "Par visa aizdevuma atmaksu", kurā informēja par uzņēmuma pāreju un norādīja, ka atbildētājam kopš 2014. gada 15. septembra izveidojās maksājumu parāds, kas uz paziņojuma sastādīšanas brīdi bija 509,99 EUR, pieprasot nekavējošu tā atmaksu, bet ne vēlāku kā līdz 2015. gada 9. februārim.

Lietā nav iegūti pierādījumi, kas liecinātu, ka atbildētājs pēc brīdinājuma nosūtīšanas būtu veicis maksājumus parādsaistību dzēšanai.

Par maksājumu kavējumu prasītājs aprēķināja atbildētājam līgumsodu par laika periodu no 2014. gada 16. septembra līdz 2015. gada 16. februārim 100,26 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Savukārt Civillikuma 1721. pants nosaka, ja kāds izpilda tikai daļu no savas saistības, tad tomēr viņam jāsamaksā viss līgumsods, bet ne tikai samērīgā daļa.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 4.4. punktu atbildētājs ir apņēmies ciest līgumsodu gadījumā, ja no Aizdevuma līguma izrietošie maksājumi netiek līgumā noteiktajā laikā samaksāti. Savukārt saskaņā ar Aizdevuma līguma Vispārīgo noteikumu 1. pantā sniegto nokavējuma līgumsoda definīciju, nokavējuma līgumsods ir vienāds ar 0,2% dienā no laikā nenomaksātās naudas.

Tiesa konstatē, ka aprēķinātais līgumsods ir samērīgs ar pamatparāda apmēru, kā arī aprēķināts saskaņā ar noslēgtā Aizdevuma līguma noteikumiem un atbilst prasītāja iesniegtajam līgumsoda aprēķinam.

Atbildētājs nav apstrīdējis noslēgto Aizdevuma līgumu un tā grozījumus, nav iesniedzis tiesai pierādījumus par parāda samaksu, kā arī nav sniedzis iebildumus par prasītāja sastādīto parāda aprēķinu. Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētājs atzīst parādu.

Lietā nav iegūti pierādījumu, ka atbildētājs būtu veicis maksājumus parāda samaksai, kas saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Prasītājs lūdz noteikt tiesības saņemt sešus procentus gadā no nesamaksātās aizdevuma pamatsummas par laiku līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu, procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Līdz ar to, tiesa atzīst prasītāja tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus 6% (sešus procentus) gadā no neapmaksātā pamatparāda summas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas

izdevumus. Ņemot vērā minēto, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tā samaksātie tiesāšanās izdevumi – valsts nodeva 724,05 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, 93. panta pirmo daļu, 97. pantu, 193. pantu, 195. pantu, 208.[1] pantu, 204.[1] pantu tiesa

nosprieda

Apmierināt prasību.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Nordea Bank AB, reģistrācijas Nr. 516406-0120 Zviedrijā, pamatparādu 13 300,29 EUR (trīspadsmit tūkstoši trīs simti *euro*, 29 centi), procentus par aizdevuma lietošanu 112 EUR (viens simts divpadsmit *euro*), līgumsodu 100,26 EUR (viens simts *euro*, 26 centi) par laika periodu no 2014. gada 16. septembra līdz 2015. gada 16. februārim, tiesāšanās izdevumus – valsts nodevu 724,05 EUR (septiņi simti divdesmit četri *euro*, 05 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četri *euro*, 70 centi), kopā piedzenot 14 241,30 EUR (četrpadsmit tūkstoši divi simti četrdesmit viens *euro*, 30 cents).

Samaksa prasītāja labā veicama Nordea Bank AB kontā /konta numurs/.

Noteikt prasītāja tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (sešu procentu) apmērā gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesai 20 dienu laikā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Atbildētājs nav tiesīgs pārsūdzēt aizmugurisku spriedumu apelācijas kārtībā

Atbildētājs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Meldere